

Ivan pl. Zajc.

(Spisal A. Sušnik.)

S Hrvati slavimo tudi Slovenci velikega skladatelja, ki je praznoval začetkom leta petindvajsetletnico svojega delovanja v hrvaški domovini in ki je ob jednem prekoračil 50. leto, odkar deluje na glasbenem polju.

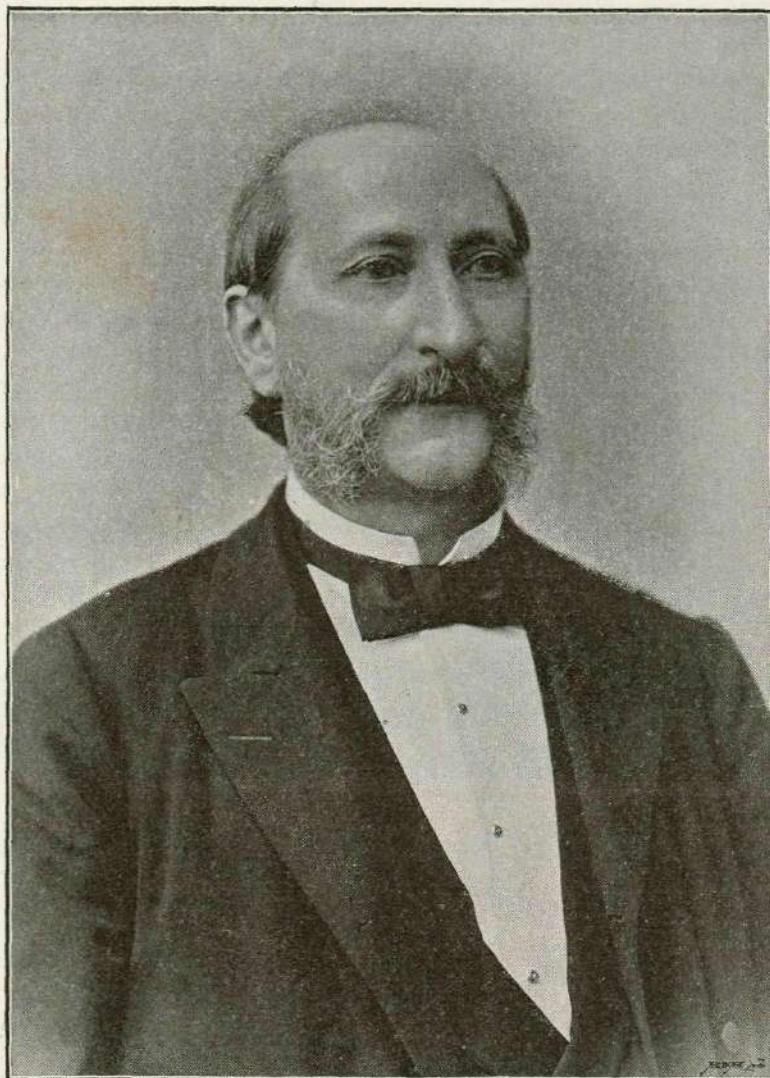
Zajc je velik, plodovit skladatelj: do dne 1. vel. srp. l. 1894. je narastlo število njegovih skladb na 850.

Iv. pl. Zajc se je porodil dne 3. vel. srp. leta 1834. na Reki. Njegov oče je bil kapelnik vojaške godbe v polku baron Mayer št. 45. in je prišel l. 1830. na Reko, kjer je po izstopu iz vojaške službe ostal kot profesor glasbe in vodja mestne godbe. Ivan pl. Zajc je torej

pravcat glasbarski potomec. Igranja na klavirju in na goslih se je učil pri očetu, in že šestletni deček je igral v gledišču na Reki velike koncertne skladbe s posebno pohvalo. Sviranje

pa ni dokaj prijalo mlademu umetniku. Izprva je pisal male komade, pozneje ouverture in fantazije, katere so vse igrali javno.

Ko je bil star 13 let, seznanil in sprijateljil se je z nekim mladim pesnikom, z imenom Vale; ta mu napiše libretto (beseđe) za opero „Marija Terezija“. Seveda ni šlo vse tako gladko, kakor si je izprva mislil dečko. Mali skladatelj niti umeval ni, kaj je instrumentacija; njegov oče pa, ki je hotel sina vzgojiti za odvetnika in ne za glasbarja, ni maral sina učiti teh stvari. In tako se je opera skrivaj priredila za glasovir in harmoniko, kar je očeta

Ivan pl. Zajc.

jako iznenadilo. Zato mu je popolnoma prepovedal ukvarjati se z uglasbovanjem. Seveda je bila ta prepoved — bob v steno. Mali Ivan je glasbaril odslej s podvojeno marljivostjo in